

Sygn. akt IV KO 51/21

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lipca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Michał Laskowski

w sprawie skazanego **M. B.**
skazanego z art. 158 § 3 k.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 21 lipca 2021 r.,
wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym
wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 2 marca 2017 r., sygn. akt II AKa (...)
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 28 października 2016 r., sygn. akt V K (...)
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

**odmówić przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie
postępowania wobec jego oczywistej bezzasadności.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 28 marca 2021 r. skazany M. B. wniósł o przyznanie mu „adwokata z urzędu” do postępowania o wznowienie postępowania oraz o wznowienie postępowania sądowego zakończonego prawomocnym orzeczeniem Sądu Okręgowego w K. o sygn. akt V K (...) oraz orzeczeniem Sądu Apelacyjnego w (...), którym utrzymano w mocy orzeczenie Sądu pierwszej instancji. W uzasadnieniu osobiście sporządzonego pisma skazany zaznaczył, że jest niewinny, a wyroki wydane przez Sądy są wadliwe, wskazując przy tym na mankamenty postępowania dowodowego, które zostało przeprowadzone w jego sprawie – tak w

zakresie dopuszczania i przeprowadzania dowodów, jak i następnie ich oceny (s. 2-4 wniosku).

Zarządzeniem z dnia 24 maja 2021 r. skazany został wezwany do wskazania informacji, jakie to nowe okoliczności mają stanowić podstawę wniosku o wznowienie postępowania. W wykonaniu tego zarządzenia, w piśmie z dnia 8 czerwca 2021 r., skazany odwołał się do dotychczas składanych przez siebie wyjaśnień oraz braku logiki w przeprowadzonej w dotychczasowym postępowaniu sądowym ocenie dowodów i poczynionych na jej podstawie ustaleniach faktycznych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Przewidziana w art. 545 § 3 k.p.k. możliwość odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania dotyczy sytuacji, w której wniosek ten pochodzi od strony postępowania (a więc jest sporządzony przy braku dochowania wymogów określonych w art. 545 § 2 k.p.k.) i jest oczywiście bezzasadny. Podjęcie takiej decyzji nie jest przy tym ograniczone wyłącznie do wskazanego w pierwszym z powołanych wyżej przepisów uprzedniego rozpoznania tych okoliczności w ramach postępowania wznowieniowego. Posłużenie się przez ustawodawcę w art. 545 § 3 k.p.k. zwrotem „w szczególności” nie pozostawia wątpliwości, że jest to wskazanie przykładowe, a katalog okoliczności, w oparciu o które możliwe jest wydanie takiego orzeczenia, ma charakter otwarty. Uznanie wniosku o wznowienie za oczywiście bezzasadny będzie miało więc miejsce również w sytuacjach, gdy w sposób oczywisty, rzucający się w oczy, wniosek ten oparty zostanie na innych podstawach niż te, które określone zostały w przepisach Rozdziału 56 Kodeksu postępowania karnego.

Zastosowanie trybu przewidzianego w art. 545 § 3 k.p.k. będzie możliwe zwłaszcza wtedy, gdy sąd wznowieniowy w sposób niebudzący wątpliwości stwierdzi, że żadna ze wskazanych we wniosku okoliczności nie mieści się w katalogu przesłanek zawartych w art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k. lub art. 540b k.p.k. oraz gdy nie będzie wchodzić w grę działanie tego sądu z urzędu (art. 542 § 3 k.p.k.).

W tym kontekście wskazać trzeba, że postępowanie wszczęte wniesieniem nadzwyczajnego środka zaskarżenia, jakim jest wniosek o wznowienie postępowania, nie ma charakteru postępowania odwoławczego, a zatem nie jest rolą sądu wznowieniowego prowadzenie kontroli instancyjnej orzeczenia objętego wnioskiem. Jest ono także odmienne od postępowania inicjowanego kasacją, w ramach którego to, w prawem przewidzianych granicach dla podstaw kasacyjnych, Sąd Najwyższy może kontrolować orzeczenie Sądu drugiej instancji. Celem postępowania wznowieniowego jest zbadanie, czy przedstawione przez wnioskodawcę dowody i fakty są nowe i jednocześnie wskazują na to, że skazany nie popełnił czynu albo jego czyn nie stanowił przestępstwa lub nie podlegał karze.

Sposób prowadzenia dotychczasowego postępowania karnego i ewentualne błędy w nim popełnione pozostają (poza wypadkami określonymi w art. 542 § 3 k.p.k.) bez znaczenia dla postępowania wznowieniowego.

Z tych powodów okoliczności wskazywane przez skazanego w obu jego pismach, o ile mogłyby mieć znaczenie przy rozpoznawaniu sprawy w postępowaniu odwoławczym albo – w ograniczonym zakresie – w postępowaniu kasacyjnym, żadną miarą nie odnoszą się do podstaw wznowienia postępowania, o jakich mowa w art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k. Wobec tego zachodziła podstawa do odmowy przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania jako oczywiście bezzasadnego.